

بله! مهدویان خادم فرهنگ است

سپیده عالم‌پناه: «ایستاده در غبار»

«ماجرای نیمروز»، «لاتاری» و حالا «رد خون» کارنامه هنری محمدحسین مهدویان است که سیر صعودی این کارگردان را در فیلمسازی نشان می‌دهد. به زعم خیلی از کارگردانان و عوامل سینمایی، ساخت فیلم‌های دنباله‌دار کار بسیار دشواری است که حتی خیلی وقت‌ها هم نمی‌تواند انتظارات مخاطب را برآورده کند. محمدحسین مهدویان اما این ریسک را کرد و سری دوم «ماجرای نیمروز» را ساخت و تا حدود زیادی هم در این زمینه موفق بود. پس از گذشت چند هفته که فیلم «رد خون» روی پرده نقره‌ای می‌درخشد با محمد صابری؛ روزنامه‌نگار با سابقه سینما و تلویزیون و کارشناس تلویزیونی، درباره نوع فیلمسازی و مسیری که محمدحسین مهدویان طی کرده به گپی وگفتی نشستیم و جهان این فیلمساز را واری کردیم، جزئیاتش را زیر و رو کردیم تا به نگاه این فیلمساز نزدیک شویم و به بهانه این فیلم، آثارش را تحلیل کنیم که در ادامه می‌خوانید.

ExpertSoft Trial Version

شما محمدحسین مهدویان را در ساختن فیلم‌های بیوگرافی مثل «ایستاده در غبار» موفق‌تر می‌دانید یا در آثار سیاسی مثل دو گانه «ماجرای نیمروز» یا حتی فیلم‌های معاصر مثل «لاتاری»؟

مهم‌ترین نکته‌ای که در کارنامه کاری محمدحسین مهدویان می‌توانم به آن اشاره کنم تمرکز و ممارست او در استفاده از ابزار سینما برای بیان داستان‌ها و دغدغه‌هایی است که مد نظر دارد. این فصل مشترکی است که همه آثارش را یکدست و از یک جنس می‌کند و ارتباط من را به عنوان مخاطب با آن تسهیل می‌کند. در وهله اول من با تکنیک مواجه می‌شوم و از این منظر، وقتی همه فیلم‌های محمدحسین مهدویان را در کنار هم بگذاریم این فیلم‌ها پازل رشد او را در قالب یک فیلمساز تکمیل می‌کنند. این سیر صعودی ارزشمند و غبطه‌برانگیز برای اوست که در این مسیر هوشمندانه از لحاظ تکنیک سینمایی مخاطب را سر ذوق می‌آورد و از این لحاظ، فن سینما را جلوی چشم ما ترسیم می‌کند و البته داستان‌های هوشمندانه‌ای را هم برای ارایه به مخاطب انتخاب می‌کند. نه تنها «ایستاده در غبار» که عقب‌تر از آن، «آخرین روزهای زمستان» را کارهای شاخص و نمونه‌ای در زمینه سینمای مستند در سینمای ایران می‌دانم.

مستند داستانی؟

مستند به معنایی که بازنمایی در آن اتفاق

